

1893-10-12

þÿ • - ¿ ½ ^ , ½ ¿ Â - ± Á . 4

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10729>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΝΕΟΝ ΕΘΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Διευθυντής και εκδότης
ΚΛΕΟΒ. Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ
Καταχωρίζονται κατ' αποκοπήν.

Άρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τοῦ
«Νέου Ἐθνους» καταχωρίζονται δωρεάν.
Ἡ σύνταξις δὲν εὐθύνεται διὰ τὰς γνώ-
μας τῶν ἀνταποκριτῶν τῆς.
Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΤΙΜΗ Σ. ΝΑΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΑΗ ΔΙΣΕΑ

Ἐτήσια ἐν Κύπρῳ Σιλίνα..... 3.
Ἐν τῷ ἑξωτερικῷ 10

Πᾶσα ἀίτησις δέον νὰ γίνηται πρὸς τὸν
ἐκδότην, ὡς καὶ πᾶσα ἀπόδειξις πληρω-
μῆς δέον νὰ φέρη τὴν ὑπογραφήν αὐτοῦ.

ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΑΡΧΑΙΟΚΑΠΗΛΟΙ.

Ἡ Κυβέρνησις, ἥτις κυβερνᾷ ἡμᾶς ἀπὸ δεκαπέντε καὶ πλέον ἐνιαυτῶν δὲν παρέχει δυστυχῶς εἰς ἡμᾶς ἡ ἀφορμὰς πικρῶν πειραμάτων. Ἄπαντες σχεδὸν οἱ κλάδοι χωλαίνουν καὶ ἡ κυβερνητικὴ μηχανὴ κατὰ συνέπειαν δὲν ἐργάζεται καθόλου καλά. Ὁ τύπος, ὁ τόπος διὰ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτοῦ, ἡ νῆσος ὅλη βοᾷ καὶ φωνάζει κατὰ τοιαύτης καταστάσεως πραγμάτων, ἥς ἡ παράταξις ἀποτελεῖ σκάνδαλον ἀφόρητον καὶ διεγείρει συνεχῶς παρὰ τῷ λαῷ οὐλόγημα καὶ κραυγὰς.

Μία τῶν ἀφορμῶν τῆς δυσαρρεσκείας, ἥτις δυστυχῶς ἐξκολουθεῖ ἐπιτεινομένη εἶνε καὶ τὸ ζήτημα τῶν ἀρχαιοτήτων. Πλέον ἡ ἀπαξ ἠγέρθησαν σκάνδαλα καὶ ἀνεκλήρητα γεγονότα, ἅτινα βεβαίως δὲν περιποιούσι τιμὴν οὔτε εἰς τοὺς δράστας αὐτῶν οὔτε εἰς τὴν διοίκησιν, ἀνηγγέλμεν δὲ ἐν τῷ παρελθόντι ἡμῶν φύλλῳ ὅτι ἀποσταλείς ἐκ Λονδίνου ἀρικνεῖται ἤδη καὶ ἐνταῦθα ἄνθρωπος, ὅπως ἐνεργήσῃ ἀνασκαφῆς, καθ' ἃ γράφουσι δὲ εἰς τὴν συνάδελφον «Ἀληθεῖαν», ὁ περίπυστος ἐν Πάρῳ ναὺς τῆς Ἀφροδίτης εἶνε ἐκεῖ ἐγκαταλειμμένος. μηδενὸς ὑπάρχοντος ἐπόπτου ἢ ὁδηγοῦ. Τοιαύτην κατάστασιν πραγμάτων ἀπελπιστικὴν, οἰκτρὰν, φρικώδη δὲν ἀνεμένομεν βεβαίως ὑπὸ τὴν νῆαν διοίκησιν, δὲν ἐφραταζόμεθα δὲ ὅτι οἱ θησαυροὶ τῆς προγονικῆς τέχνης θὰ ἐξήρχοντο τῆς Κύπρου, ὅπως κοσμήσωσι ξένα μουσεῖα. Οἱ θησαυροὶ αὐτοὶ δὲν ἀνήκουσιν εἰς οὐδένα ἢ εἰς μόνην τὴν Κύπρον, ὅ,τι δὲ δὲν κατωρθώσμεν ἄλλοτε ὑπὸ τὸ κράτος βαρβαρῶν δικαίσεως, ἐπιθυμούμεν καὶ ἀξιοῦμεν νὰ κατορθωθῇ σήμερον ὀρεόμεν δὲ ν' ἀπαρρυσώσωμεν πάση δυνάμει τὴν σύλησιν τῆς ἱερᾶς ἡμῶν ταύτης περιουσίας, ἐπιβάλλοντες εἰς τοὺς συλητὰς αὐστηρὰς τιμωρίας. Ἐνεργεῖται φανερὰ χυδαῖα καὶ ἀ-

ναίετες ἐμπορίων ἀρχαιοτήτων ἀρῶν ἢ Κυβέρησις οὔτε ἀγοράζει οὔτε ἀμοιβὴν παρέχει εἰς τοὺς ἀνακαλύπτοντας ἀρχαιοτήτας, φάνεται δὲ ὅτι καὶ ἐπικουράζοντα πρόσωπα δὲν ἐντρέπονται ν' ἀναμιγνύωνται εἰς τὴν σκανδαλώδη αὐτὴν ἀγοροπωλησίαν. Τὰ Βρετανικὰ Μουσεία πλουτοῦσι συνεχῶς διὰ τῶν κειμηλίων τῆς ἐλληνικῆς τέχνης, ἅτινα παρέχει αὐτοῖς ἄφθονα ἡ Κύπρος ἢ κρῶρα συνεχῶς συλλογμένη. Τὸ δὲ ἐνλευκωσία Μουσεῖον ἄς κοσμεῖται διὰ πηλίνων ἀγγείων καὶ εὐτελεῶν ἀμφορέων!

Οἱ προηγούμενοι περὶ ἀρχαιοτήτων κανονισμοὶ εἶνε καιρὸς ν' ἀνατραπῶσιν ἄρδην νὰ ψηφισθῶσι δὲ νέοι νόμοι δικαίαι καὶ αὐστηροὶ. Οὐ μόνον πείγει, ἄς προλάβωσι δὲ οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ λαοῦ πρὶν ἢ ἀφαιρεθῇ καὶ σταλῇ εἰς διακόσμησιν τοῦ Βρετανικοῦ Μουσείου ὅ,τι πολυτίμον ἀρῆξαν ἐν Κύπρῳ οἱ ξένοι συληταί. Ὅ,τι ἀγῆ και εἰς ἡμᾶς, ὅ,τι ἀπέμεινε σῶον ἐκ τῶν ἀρχαίων κειμηλίων ὑπεθυμίζον ἀποξηλένας δόξας καὶ εὐτυχεῖς ἡμέρας, ἄς καταβάλωμεν τὰς ἐσχάτας ἡμῶν δυνάμεις νὰ διασώσωμεν λακτίζοντες τοὺς ἀρπαγὰς ἐπικουρήσοτε καὶ ἂν εὐρωμεν αὐτούς. Ὑψοῦμεν καὶ ἡμεῖς τὴν φωνὴν μας κατὰ τῆς τοιαύτης τῶν πραγμάτων καταστάσεως, ἐπικαλούμεθα δὲ τὴν ἀρωγὴν τοῦ βουλευτικοῦ σώματος καὶ παντὸς ἐν τῷ τόπῳ φιλεπάτριδος στοιχείου. Πᾶσαν τυγὸν πληροφορίαν καταχωρίζομεν εὐχαρίστως, ἀνοίγομεν δὲ τὰς στήλας ἡμῶν εἰς οἰανδήποτε καταγγελίαν καθ' οἰουδήποτε προσώπου.

Ἐχομεν πολλὰ δυστυχῶς, καθ' ὧν ὀφείλομεν συνεχῶς νὰ παλαιώμεν, ἀλλὰ καθήκον παντὸς φιλεπάτριδος εἶνε ν' ἀγωνίζηται κατὰ πάσης ἀδικίας καὶ ἐπιβουλῆς, ἔχομεν δὲ εἰς ἐλπίδος ὅτι οἱ δυνάμενοι θὰ λάβωσι καὶ εἰς τὸ ζήτημα τῶν ἀρχαιοτήτων τὰ μέτρα, ἅτινα ἐπιβάλλουσιν αὐτοῖς αἱ στοιχειώδεις ὑποχρεώσεις τῆς φιλοπατρίας καὶ τοῦ καθήκοντος.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Κατὰ τὰς ἐπίσημους στατιστικὰς, ἡ ἐμπορικὴ κίνησις τῆς εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς τῆς ἡμετέρας νῆσου κατὰ μέσον ἔρον τῆς τελευταίας τριετίας ἀνῆλθεν εἰς λίρας στερλίνας 669,756. Εἰς ταύτην δὲ τὴν πρώτην θέσιν κατέχει ἡ Γαλλία, δευτέρα ἐρχεται ἡ Ἀγγλία καὶ τρίτη ἡ Τουρκία, τὸ δὲ μέγιστον μέρος τῆς τε εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς ἐγένετο διὰ τοῦ λιμένος τῆς Λάρνακος.

Φαίνεται ὅτι ἡ χολέρα ἐπεσκίψασκε καὶ τὴν Ἀγγλίαν. Ἐμφανιστικὴ ἀγγελία ὑπὸ ἡμερομηνίαν 10 Ὀκτωβρίου 1893 ἡ Α. Ε. ὁ Μέγας Ἀρμοστής διατάσσει ἵνα πᾶν πλοῖον προερχόμενον ἀπ' εὐθείας ἐκ τῆς Χούλ, Γριμσθῆς καὶ τῶν λιμένων τοῦ Χούμπερ, ὑποβάλληται εἰς πενθήμερον καθαρσιν, ἢν νὰ τελεῖ ἐν Λάρνακι.

Ἐσχάτως εἶχεν ἀποδιθῆ εἰς τὸν ληστρικὸν βίον Μαννάρης τις καλούμενος, ὅστις πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἐσχημάτισε καὶ συμμορίαν παρὰ τὴν Τηλιρῖαν, ἐνσπεῖρων τὸν πανικὸν εἰς τοὺς κατοίκους τῶν πέριξ χωρίων καὶ ληστεύων τοὺς ὁδοιπόρους. Εὐτυχῶς, καθ' ἃ διεδόθη, ὁ Μαννάρης εὐτὸς συελήρθη ἤδη ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων, ἀλλ' εἶνε ἄγνωστον ἂν μετ' αὐτοῦ συελήρθησαν καὶ οἱ ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν αὐτοῦ.

Ἐκτακτος κίνησις ἐπεκράτει τῇ προχθὲς τρίτῃ ἐν τῷ τῆς πόλεως μας λιμένι, ἐν ἐκόσμον ὁ ἐμπορικὰ ἀτμόπλοια, ὧν δύο αὐστριακά, δύο ἀγγλικά καὶ ἓν γαλλικόν.

Ἐπιβαίων τῆς θαλαμηγοῦ τοῦ «Βύρων» ἀφικνεῖται προσεχῶς ἐνταῦθα ὁ ἱσχυρὸς ὁμογενὴς Τραπεζίτης κ. Δημήτριος Στεφάνοβιχ Σκυλίτσης.

Εὐχαρίστως πληροφοροῦμεθα, ὅτι ἐν Λάρνακι «Κιτιακὸς Σύλλογος»

ὁ ἀνασυσταθῆ λίαν προσεχῶς ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Δημ. Μ. Δημητριάδου.

Τὸ παρελθὸν σάββατον κατέπλευσαν ἐν Λάρνακι τὰ ἀτμόπλοια «Niger» τῆς ἐταιρείας τῶν Γαλλικῶν Διαπορθμύσεων καὶ τὸ «Λακωνία» τῆς ἐταιρείας Παπαγιάννη, τὰ ἑποῖα ἀνεχώρησαν αὐθημερόν. Τὴν ἐπιούσαν ἠγκυροβόλησε τὸ «Stuart Prince» τῆς ἐταιρείας «Prince Line», προσελθὸν ἐκ Μερσίνης καὶ ἀναχώρησε τῇ παρελθούσῃ τρίτῃ εἰς Γάζαν τῆς Συρίας, ἀρῶν παρέλαβε περὶ τοὺς 1,000 σάκκους λινοσπόρου. Τὴν τρίτην κατέπλευσαν ἀμφοτέρω τὰ αὐστριακά «Vesta» καὶ «Dimitri», τὰ ἐκ Συμῆς γαλλικὸν καὶ τὸ ἀγγλικὸν «Φουρτουνα» ἐξ Ἀλεξανδρείας καὶ Λεμησοῦ, ὅλα ἀπάραντα αὐθημερόν.

Τὸ ἐκ Συμῆς γαλλικὸν καὶ αὐστριακὸν ἐπέθησαν ὑπὸ καθαρσιν.

Προσεχῶς θὰ καταπλεύσωσι τὰ ἀτμόπλοια «Merchant Prince» καὶ «African Prince», προερχόμενα τὸ μὲν πρῶτον ἐκ Λονδίνου καὶ Ἀμβέρσης, τὸ δ' ἕτερον ἐκ Λιβερπούλης.

Ἀνεχώρησεν εἰς Ἀγγλίαν διὰ τοῦ αὐστριακοῦ ἀτμοπλοίου ὁ ἀξιότιμος Δήμαρχος Λάρνακος καὶ Βουλευτῆς κ. Ν. Ρώσσο.

Οἰκτρὸν θάνατον εὗρε τῇ παρελθούσῃ τρίτῃ ἐν τῷ ὕδατι τὸ τετραετὲς ἄρρεν τέκνον τοῦ ἡμετέρου συμπολίτου κ. Γ. Ττελλίδου, ἐνῶ ἐπαίζεν ἐν τῷ κήπῳ τῆς οἰκίας του παρὰ τὴν δεξιαμένην.

Οἱ κάτοικοι τῆς πρωτευούσης ἠσθάνθησαν ἐλαφρὰν δόνησιν σεισμοῦ τῇ πρώτῃ τῆς παρελθούσης τετάρτης, ἥτις εὐτυχῶς δὲν ἐπανεληφθῆ.

Ἀφίκετο διὰ τοῦ Γαλλικοῦ ὑπὸ τὸν κ. Matig γερμανικὸς μουσικὸς θίασος, ὅστις ἀπὸ σήμερον θὰ παιανίζῃ ἐν τῷ Καφεῖῳ Ἐδὲμ τοῦ κ. Φ. Καρεμφυλάκη.

Διά του γαλλικού ατμοπλοίου «Niger» ανεχώρησαν τῷ παρελθόντι σαββάτῳ εἰς Ἀθήνας πρὸς ἐξακολουθητικὴν τῶν πανεπιστημιακῶν σπουδῶν τῶν οἱ κ. κ. Νεόφυτος Νικολαΐδης καὶ Ἀριστοῦδ. Ε. Κακαθύμης, φοιτηταὶ τῆς Νομικῆς. Διά τοῦ ἰδίου ανεχώρησαν εἰς Βαθὺ τῆς Σάμου ὁ κ. Εὐγένιος Ζήνων, ὅπως ἐξακολουθήσῃ τὰ γυμνασιακὰ αὐτοῦ μαθήματα.

Τῇ παρελθούσῃ ἐβδομάδι ἐπεσκέψατο τὴν ἡμετέραν πόλιν θεατρικὴ τις ἰταλικὴ ἐταιρεία ἀπαρτιζομένη ἐκ 10 προσώπων 6 ἀνδρῶν καὶ 4 γυναικῶν. Διαμείνασα ἐνταῦθα ἐπὶ μίαν περὶ τοῦ ἐβδομάδα ἔδωκεν ἐν τῷ θεάτρῳ «ἡ Μέλισσα» τρεῖς παραστάσεις, καθ' ἃς ἡ συρροὴ τοῦ κοινῆ ἦτο μεγάλη.

Ἡ ἐταιρεία αὕτη διδάσκει ἀπὸ σκηνης διαφόρους ἀστειοτάτας κωμωδίας, ἐκτελεῖ δὲ μετὰ μοναδικῆς ἐπιτυχίας διάφορα παιχνίδια. Ὁ κ. Σίρι, εἰς ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἐταιρείας, προκαλεῖ ἰδίως τὸν θαυμασμόν τοῦ κοινῆ, ὅταν ἀνακρούῃ διάφορα μουσικὰ τεμάχια διὰ ράβδων ἐπὶ φιαλῶν, μεταλλίνων πλακῶν καὶ πολυαριθμῶν κωδωνίσκων.

Ἡ ἐ. λόγῳ ἐταιρεία ἀνεχώρησε χθὲς εἰς Λευκωσίαν, ἐνθα προτίθεται νὰ δώσῃ καὶ ἐκεῖ μερικὰς παραστάσεις, μετὰ ταῦτα δὲ σκοπεῖ νὰ ἐπισκεφθῇ καὶ τὴν Λεμεσόσιν.

Τῷ παρελθόντι σαββάτῳ διημερήθησαν τὰ μνηστῆρα τοῦ κ. Κωνσταντίνου Σ. Νικολαΐδου καὶ τῆς δεσποσῆνης Χρυσταλλίνης Ι. Μακρομάλλης. Εὐχόμεθα τοῖς μνηστειοῖσι τὴν στέψιν ταχεῖαν καὶ εὐδαίμονα.

Χθὲς τὴν πρωτὰν ἐξεμέτρησε τὸ ζῆν ἐνταῦθα ἐν ἡλικία 49 ἐτῶν ὁ

GEORGE RIGG HUNTER

πρῶτον Γενικὸς Διευθυντὴς τῶν Ταχυδρομείων τῆς Νήσου.

Ὁ ἀποθανὼν καὶ ὡς ἀνώτερος κυβερνητικὸς ὑπάλληλος καὶ ὡς ἰδιώτης διεκρίθη πάντοτε ἐπὶ ἀδρότητι καὶ εὐγενεὶ συμπεριφορᾷ. Ὡς Γενικὸς Διευθυντὴς τῶν Ταχυδρομείων ἐπραξε πολλὰ καὶ καλὰ ὑπὲρ τοῦ τόπου.

Ἰππρέτησε τὸ πρῶτον ὡς γραμματεὺς ἐν τῷ ταχυδρομείῳ Λιβερπούλης κατὰ τὸ 1867 καὶ κατόπιν ὡς πρῶτος γραμματεὺς ἐν τῷ ἀγγλικῷ ταχυδρομείῳ Ἀλεξανδρείας. Τῷ 1878 μετέβη ἐν τῷ Ταχυδρομείῳ Ἐδιμβούργου καὶ τὸν Ἰούνιον τοῦ 1883 διωρίσθη ἐν Κύπρῳ. Ἀπὸ δὲ τοῦ παρελθόντος ἔτους πάσχων ἀπεσύρθη τῆς ὑπηρεσίας τεθείς ὑπὸ σύνταξιν.

Ἐκφράζομεν τὰ συλλυπητήρια ἡμῶν τῇ Κυρίᾳ Χάντερ.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΔΟΓΡΑΦΙΑ ΚΥΠΡΟΥ

ὑπὸ Ν. ΙΕΡΕΙΔΟΥ.

Ἐξεδόθη ἐκ τοῦ τυπογραφείου τοῦ κ. Γ. Νικολαΐδου «Ἱστορία τῆς Κύπρου ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι σήμερον» πρὸς χρῆσιν τῶν δημοτικῶν σχολείων καὶ ἰδιαιτέραν μελέτην ὑπὸ τοῦ κ. Νικολάου Ἱερείδου. Τὸ βιβλίον εἶνε φιλοκαλῶς τετυπωμένον, σύγκειται ἐξ 144 σελίδων σχήματος ἰστ' καὶ τιμᾶται σελλινίῳ. Ἐπειδὴ δὲ τὸ βιβλίον τοῦτο εἶνε προωρισμένον πρὸς διδασκαλίαν τῶν παιδῶν, ὁ συγγραφεὺς αὐτοῦ κατὰ τὰς ἀξιώσεις, φαίνεται, τῆς νέας μεθόδου, ἧς εἶνε μύστις ἀριστοβάθμιος, ἐξετάζει πρὸς τοὺς ἄλλοις τὴν πνευματικὴν καὶ ἠθικὴν κατάστασιν τῶν κατοίκων ἐκάστου χωρίου καὶ περιγράφει τῶν χαρακτηρῶν αὐτῶν, διὸ ἐν τῷ 5 μέρει τοῦ βιβλίου, τῇ Πατριδογραφίᾳ, συχνότατα ἀπαντῶσιν αἱ ὁράσεις: οἱ κάτοικοι εἶνε ἀπαιδευτοὶ καὶ ἀφιλόξενοι ἢ ἀπαιδευτοὶ καὶ βίβραροι. Τοὺς Λαρνακεῖς χαρακτηρίζει ὡδε.

«Οἱ Λαρνακεῖς ἕνεκα τῶν πρὸς τοὺς ξένους σχέσεων αὐτῶν ὀμιλοῦσι ξένας γλώσσας· εἶνε ἀνθρωποὶ ἀνεπτυγμένοι, ζωηροὶ καὶ διασκεδαστικοί· ἀγαπῶσι πολὺ τὰς ζωηρὰς συζητήσεις, εἶνε φιλοπάτριδες καὶ αἰσθηματῖαι, ἀναπαύονται νὰ ἐπιδεικνύσων τὴν εὐφυλίαν αὐτῶν εἰρωνευόμενοι τοὺς ἄλλους· αἱ δὲ γυναῖκες εἶνε ἐπίσης ἀνεπτυγμέναι, ὠραῖαι, καὶ ἀβρῖαι· ἀγαπῶσι νὰ ἐνδύωνται κομψῶς καὶ πολυτελῶς, ἀναμιγνύονται καὶ εἰς τὰς συζητήσεις τῶν ἀνδρῶν, καὶ ἀγαπῶσι μᾶλλον τὴν ἀνάγνωσιν καὶ τοὺς περιπάτους παρὰ τὴν ἐργασίαν.»

Πιστεύομεν ὅτι οἱ τε συμπολίται καὶ συμπολίτιδες ἡμῶν, ἀποβλέποντες εἰς τὸ ἔθλον τοῦ χαρακτηρισμοῦ, θὰ συγγορήσωσι τὸν συγγραφεῖα διὰ τὴν μαρτυρίαν, ὅτι οἱ μὲν εἰρωνεύονται πρὸς ἐπιδείξιν πνεύματος, αἱ δὲ εἶνε ὀλίγον ὀκνηραί.

Τὸ κλίμα τῆς Λάρνακος ὁ κ. Ἱερείδης θεωρεῖ ὡς ὑγρὸν καὶ λίαν θερμὸν, τοῦθ' ἔπερ ἀπολύτως λεγόμενον δὲν ἀληθεύει.

Τοὺς δὲ Λευκωσιᾶτας χαρακτηρίζει ὡς ἐξῆς:

«Οἱ Λευκωσιᾶται εἶνε ὀπίσσων παιδευμένοι· εἶνε ἀνθρωποὶ σοφροὶ, οἰκονόμοι, φίλοι τῆς ἐργασίας καὶ ὄχι πολὺ ὀμιλητικοί· αἱ δὲ γυναῖκες ταπειναί, εὐπροσήγοροι, φιλόξενοι, δὲν ἀγαπῶσι πολὺ τὴν πολυτέλειαν καὶ εἶνε ἐργατικαὶ καταγινόμεναι εἰς τὴν ὕφαντικὴν, ραπτικὴν, καλτσοπλεκτικὴν καὶ λοιπὰς οἰκιακὰς ἐργασίας.»

Περὶ τῶν Λεμεσίων οὐδὲν γράφει ὁ κ. Ἱερείδης.

Τὸ βιβλίον ἐν γένει εἶνε ἀξιοσώστατον.

ἘΞ Ἑλλάδος

ἈΘΗΝΑΙ 15 Ἰουλίου.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ.

Ἡ Α. Μ. ἀπέρχεται ἀμείσως ἐκ Κοπεγχάγης εἰς Παρίσιους καὶ ἐκεῖθεν ἀνευ ἀναβολῆς ἐπανέρχεται εἰς τὴν πρωτεύουσάν του. Ἀνεξήγητος εἶνε οὗ τῆ ἠαῖφνιδία μεταβολὴ τοῦ δρομολογίου τοῦ βασιλέως ὅστις ἐπανέρχεται εἰς τὴν Γαλλίαν, τὴν ὁποίαν πρὸ ὀλίγου μόλις εἶχεν ἀφήσῃ, καὶ κατεσπευσμένως μεταβαίνει εἰς τὴν πρωτεύουσάν αὐτῆς. Ἐκούσαμεν δύο ἐξηγήσεις περὶ τούτου. Κατὰ τοὺς μὲν σκοπὸς τοῦ ταξιδίου τούτου εἶνε ὅπως ἡ Α. Μ. ἀπ' εὐθείας ἐργασθῇ ἐν Παρίσις μετὰ τῶν ἀρμυδίων περὶ τῆς ὀριστικῆς διακανονίσεως τοῦ δημοσίου χρέους, ἀκούων τὰς γνώμας αὐτῶν περὶ τοῦ συμβιβασμοῦ καὶ θέτων τὰς βάσεις προσηνενοῦσέως τινῶν. Κατ' ἄλλην ὁμῆν ὁ βασιλεὺς μεταβαίνει εἰς Παρίσιους χάριν τοῦ σχεδιαζομένου συνομικείου τοῦ υἱοῦ του πρίγκηπος Γεωργίου μετὰ τῆς θυγατρὸς τοῦ Ὁρλεανίδου δουκὸς τῆς Σάρτης.

Ἀυτῆ 18 Ἰουλίου

ΣΕΙΣΜΟΣ ΕΝ ΖΑΚΥΝΘῳ.

Μόλις ἐρρηγάζει ἡ ἀτυχὴς νῆσος τῆς Ζακύνθου ἀπὸ τῶν ἀλλεπαλλήλων σεισμῶν καὶ ἐκ νέου ὁ καταχθόνιος δαίμων τὴν συνταράσσει. Οὕτω κατὰ τηλεγράφημα τῆς χθὲς περὶ ὧραν 7 1/2 μ. μ. δὲ ἀναθήσει ἰσχυραὶ σεισμοὶ τὸ ἔδαφος τῆς νήσου. Ἡ πρώτη δόνησις ἦτο ἰσχυρὰ, ἡ δευτέρα ὑπῆρξεν ἰσχυροτέρα διαρκέσασα 58 δευτερόλεπτα. Ἀμφοτέραι αἱ δονήσεις εἶχον διέθυσιν ἀπὸ βορρᾶ πρὸς νότον. Οἱ κάτοικοι ἀπαντες ἐξῆλθον ἐκ τῶν οἰκιῶν διανυκτερεύσαντες ἐν ὑπαίθρῳ. Αἱ δονήσεις αὐταὶ οὐδὲν δυστύχημα ἐπέφερον.

ΣΕΙΣΜΟΙ ΕΝ ΒΩΛῳ.

Περὶ τῆν 9 καὶ 1) ἡ π. μ. τῆς 10 Σεπτεμβρίου ἠσθάνθησαν σεισμὸν σφοδρὸν ἐν Βώλῳ διαρκέσαντα περὶ τὰ 4 δευτερόλεπτα. Ἐντρομος ὁλος ὁ κόσμος ἐξῆλθεν ἐκ τῶν καταστημάτων εἰς τὰς οδοὺς. Περὶ τὴν 12, 45 ἐπανελήθη ἀπληροστέρα ἡ δόνησις.

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ.

Ἐν ἀλληλογραφίᾳ ἐκ τῆς «Βελγικῆς Ἀνεξαρτησίας» ἐξ Ἀθηνῶν πρὸς ταῖς ἀλλὰς περὶ τῆς ἐνεστῶσης ἐν Ἑλλάδι καταστάσεως πληροφόριαις λέγονται καὶ τὰ ἐξῆς: «Πιστὸν νὰ ἴδωμεν ἐντὸς ἐβδομάδων τινῶν ὑπηρεσιακὸν τι ὑπουργεῖον διαδεχόμενον τοὺς κ. κ. Σωτηρόπουλον καὶ Πάλλην, ἴσως δὲ καὶ μέγαν τινὰ τραπεζίτην τῆς ἀγορᾶς λαμβάνοντα τὴν πρωτεβουλίαν διακανονίσεως τοῦ δημοσίου χρέους διὰ τοῦ ὑποβιβασμοῦ τῶν τόκων εἰς 40 ἢ 50 0)0 τῶν νῦν πληρωσμένων ἢ μᾶλλον τῶν ὀκνῶν, περὶ τῆς πληρωμῆς τῶν ὀκνῶν ὑποσχέσεις μόνον διδοῦνται. Ἄν συγχρόνως κατορθωθῇ νὰ ληθῆσιν τὰ πρὸς

περιστολήν τῆς ὑπερμετροῦ κυκλοφορίας τοῦ γαρτοναμίσματος ἀναγκαῖα μέτρα, θὰ δυνηθῶμεν νὰ οὐδενώσωμεν ἀφόβως, οἱ δὲ κάτοχοι τῶν ἑλληνικῶν χρεωγράφων δὲ, θὰ εἶνε λίαν ἀζηλωτοί, διότι θὰ λαμβάνωσι τοὺς μετρητοὺς 4 0)0 ἐπὶ τῆς τιμῆς τῆς ἐκδόσεως καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον 5—6 0)0 ἐπὶ τῆς τιμῆς, εἰς ἣν ἠγόρασαν τὰ χρεώγραφα αὐτῶν. Ἐκείνος δ' ὁστις ἀποφασίσῃ περὶ τοῦ ποῦτος ἔσται ὁ πρῶτος ὑπουργός, θὰ εἶνε ἡ πλειονοψηφία τοῦ Κοινοβουλίου· ἐπειδὴ δὲ ἡ μερίς τοῦ κ. Τρικούπη κέκτηται πάντοτε τὴν πλειονοψηφίαν, μετ' ὅσα κἀλέγωνται, δὲν εἶνε ἀδύνατον νὰ ἴδωμεν μετὰ μικρὸν τὸν ἐξῆγον τοῦτον πολυτετὴν ἀναλαυδάνοντα τὰς ἡνίας τῆς ἐξουσίας.

Η ΕΝΟΠΛΟΣ ΕΙΡΗΝΗ

«Τί στοιχίζει ἡ ἐνοπλος τῆς Εὐρώπης εἰρήνη» τοιαύτην τινὰ ἀναπύσσει ἐρώτησιν ἐν τῷ «Εὐρωπαϊκῷ Οἰκονομολόγῳ» ὁ διεθνοῦς αὐτοῦ κ. Ἐδμόνδος Τέρρυ. Ὁ ἰσολογισμὸς τῶν πολεμικῶν δαπανῶν, λέγει, εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐκτιμηθῇ διὰ στατιστικῶν, ἔστω καὶ κατὰ προσέγγισιν, διότι αἱ τρομεραὶ ζημίαι, ἃς ὑπέστησαν τὰ ἔμπόλεμα κράτη κατὰ τοὺς πολέμους τοῦ 1866 καὶ τοῦ 1870, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν θυμάτων αὐτῶν, ὡς καὶ τῆς ὑλικῆς ζημίας, ἣν ἐπήγαγεν ἡ ἀπώλεια τοσούτων ἀνθρωπίνων υπάρξεων, καὶ τῶν βιομηχανικῶν κρίσεων, ἃς προὐκάλεσαν αἱ ἐκ πολέμων ἐκείνων ἀπορροῦσασαι οἰκονομικὰ ἀκαταστασίαι, εἶνε ἀνυπολόγιστοι.

Κατὰ τὸ 1865 καὶ 1866 τὰ ποσᾶ, ἃ τινὰ ἐδαπανήθησαν χάριν τῶν στρατῶν καὶ τῶν στόλων τῶν εὐρωπαϊκῶν, κρατῶν, ἐξαιρουμένων τῶν Σκανδιναβικῶν χωρῶν καὶ τῆς Πορτογαλίας, ἀνήρχοντο εἰς 2,715 ἑκατομμύρια σφράγκων. Ἡ Γαλλία ἐκ τοῦ ποσῆ τούτου εἶχε δαπάνησιν 536, ἡ Ρωσία 601, ἡ Ἀγγλία 632, ἡ Ἰταλία 240, ἡ Γερμανία καὶ Αὐστρία 472 ἑκατομμύρια. Κατὰ τὸ 1869 καὶ 1870 αἱ δαπάναι αὐταὶ ἀνήλθον καὶ πάλιν εἰς τὸ αὐτὸ περίπου ποσόν, ἦτοι εἰς 2,748 φρ. Ἡ Ἰταλία τὴν φερανταύτην εἶχεν ἐλαττώσῃ τὸν στρατιωτικὸν αὐτῆς προϋπολογισμόν κατὰ 70 ἑκατομμύρια καὶ ἡ Ἀγγλία κατὰ 30 περίπου. Ἀπὸ τοῦ 1871 καὶ ἐφεξῆς ἡ Γαλλία ἠναγκάσθη τεραστίως νουξήσῃ τὰς στρατιωτικὰς αὐτῆς δαπάνας. Ἐκ παραλλήλου δὲ καὶ αἱ λοιπαὶ τῆς Εὐρώπης δυνάμεις προβλέπουσαι τὰς πιθανὰς συνεπίαι τῆς τεταμένης τῶν πραγμάτων καταστάσεως, προέβησαν καὶ αὐταὶ εἰς τεραστίους ἐξοπλισμούς. Ἀπὸ τοῦ 1888. δὲ καὶ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Βερολίνο 26. — Ημιοπισήμως βεβαιούται ότι δεν έχουνται υποστάσεως εις περι- πολιτικής συνδιαλλαγής του αυτοκράτορος και του πρίγκηπος Βισμαρκ ισχυρισμοί των εφημερίδων, διότι ταιούτη συνδιαλλαγή θα έσημαινεν επιδοκιμοσίαν της προς την αυτοκρατορικήν κυβέρνησιν αντιπολιτεύσεως του πρίγκηπος.

Βελιγράδιον 27. — Ο βασιλεύς Αλέξανδρος απήλθεν εις Αβαζίαν, ένθα θα συναντηθή μετά του πατρός αυτού. Κατά την άπουσίαν του βασιλέως η αντιβασιλεία θα είνε ανατεθειμένη εις το ύπουργικόν συμβούλιον.

Λονδίνο 1. — Αγγέλλεται υπό ημερομηνίαν 30 Σεπτεμ. εκ Βαγκόλης εις το πρακτορείον Ριουτερ ότι έριστικώς συνωμολογήθη ό μεταξύ Γαλλίας και Σιάμ συμβιβασμός και ότι θα ύπογραφή τή 3 Οκτωβρίου.

Παρίσιοι 2. — Το «Φιγαρώ» λέγει ότι ο αυτοκράτωρ της Ρωσίας έξέρρασε την έπιθυμίαν όπως γαλλικόν πολεμικόν πλοίον άποσταλή εις Κοπέγχαγην κατά την έν Τουλωάν διζμογήν του ρωσικού στόλου.

Λονδίνο 2. — Αγγέλλεται εκ Ρικιανιέρου ότι κατά τον βομβαρδισμόν της πόλεως πολλοί ιδιώται έφρονέθησαν και σπουδαίαι βλάβαι έπηνέχθησαν εις κτίρια.

Παρίσιοι 2. — Ο «Χρόνος» αναφέρει παρατήρησιν του αντιστρατήγου Καύλ, μέλους του ανωτάτου συμβουλίου του στρατού, είπόντος ότι τα μεγάλα γυμνάσια απέδειξαν την ανεπάρκειαν των αξιωματικών της έφεδρείας.

Ολίγη έκαστου και προς τα όπισω άπόρραση έχων να μεταχειρισθή την μάχισαν έναντίον εκείνου, όστις ήθελε δοκιμάση να ριπθί κατ' αυτού, ίνα διακόψη τον δρόμον αυτού.

ΚΕΦ. Β'. ΜΑΡΙΑ ΣΤΕΛΛΑ. I.

Ο ίππότης Λορέντζο Μανδουά ήτο ώρατός τις γέρον όγδοηκοντούτης περίπου, διανύσας έν άκρη υγεία τα μακρά του βίου του έτη. Το πρόσωπόν του ήν γλυκύ και έκρηστικόν, ή δε κερκλή του έστίφετο υπό άφθόνου κόμητος αι τρίχες μόλις είχαν άρχισή έτι να λευκαίνονται. Οί γαλανοί και διαυγείς αύτου όφθαλμοί διετήρουν είσέτι την ζωηρότητα της νεαρής ηλικίας. Ο γέρον ούτος έφαινετο έξηκοντούτης μάλλον ή όγδοηκοντούτης, ή δε διάνοιά του διετηρείτο άκμαία και ζωηρά. Διηγείτο μετά πολλής της χάριτος τα γεγονότα του παρελθόντος, διό και ήτο περιζήτητος εις όλας τας έν Λισβώνι έκλεκτάς συναναστροφάς.

Η σύζυγός του είχαν άποθάνη από πολλού και εκ της πολυμελούς οικογενείας του δεν τώ απέμεινεν ή μίξ και μόνη έγγονή, όνομαζομένη Μαρία-Στέλλα, ήν έλάτρευε μάλλον ή ήγάπα. Ο ίππότης Μανδουά ήτο υπέρπλευτος, ή δε εύτυχία του ήτο άπεριόριστος, εάν εκείνη ήτις ήτο το αντικείμενον της λατρείας του δεν είδεν άφορμάς να έλαττώ αυτήν. Μήγαπα την κόρην ταύτην μεθ' όλης της δυνάμεως της ψυχής του και είχε πάντοτε κατά νουν και

πρόξής, ήτοι άπό ή Γαλλία άνέλθει έκ των συμφορών αυτης ό στρατιωτικός της Εύρώπης προύπολογισμός, έξαιρουμένων της Σουηδίας Νορβηγίας, Πορτογαλίας, των μικρών κρατών του Αίμου και της Ελλάδος άνήλθεν εις 7,003 981,000 φράγκ. Ελάχιστο ή Γαλλία συμπληρώσασα πλέον τας μεγάλας αυτης έξπλιτιστικής έργασίας έλαττώ κατά μικρόν τας στρατιωτικάς αυτης δαπάνας, ένώ ταύτοχρόως ή Ρωσία, ή Γερμανία, ή Αυστρια, ή Ιταλία και ή Αγγλίξ αυξάνουσιν όλον έν αύτάς.

Κατά το 1893 τέλος έτος ό στρατιωτικός της Εύρώπης προύπολογισμός άνέρχεται εις 4 δισεκατομμύρια και 758 εκατομμύρια φράγκ., δηλ. σχεδόν εις 5 δισεκατομμύρια.

ΒΕΩΤΕΡΙΚΑ

ΓΟΥΓΙΕΛΜΟΣ ΚΑΙ ΒΙΣΜΑΡΚ

Πολύν πάταγον έγειρεί έν Εύρώπη το άπέναντι του Βισμαρκ διάδημα του αυτοκράτορος Γουλιέλμου, άπευθύναντος τηλεγράφημα λίαν κολακευτικόν, έν ώ έκφέρων εύχάς ύπερ της αναρρώσεως του πρώην άρχιγραμματέως εδήλου ότι, επειδή το κλίμα της Φρειδριχσρούης είνε ήκιστα εύνοϊκόν τή πασχούση αυτου ύγεία, προσεφέρετο να ξενίτη αυτον έν τινι των αυτοκρατορικών μεγάρων. Η δημοσία έν Γερμανία γώμη έχαίρει, σε συμπαθώς το διάδημα του αυτοκράτορος, έλπίζουσα ότι θα επέλθη πλήρης συνδιαλλαγή.

Η «Εφημερίς της Κολωνίας» δημοσιεύει ανακοίνωσιν ήμιοπισήμων

κατά πάντα τα φαινόμενα, ή η λέγεται ότι ούτε ο αυτοκράτωρ Φριγκίσκος Ιωσήφ, ο βασιλεύς της Σαξωνίας ούτε ο πρίγκηψ Αλβέρτος της Πρωσίας, ούτε ο πρωθυπουργός της Βαυαρίας Μίτναχτ συνεβουλευσαν τον αυτοκράτορα Γουλιέλμον να αποστείλη τηλεγράφημα προς τον πρίγκηπα Βισμαρκ. Αν συνβουλευθη τινά ο αυτοκράτωρ, προστίθουσιν ή έν λόγω έφημερίς, άναμριδώς συνεβουλευθη τον άνδρα ου την γνώμη ζητεί πρό πάσης της άλλης, ότακίς πρόκειται περί πολιτικής πράξεως. Προδήλως δέ ή «Εφημερίς της Κολωνίας» έννοεί τον άρχιγραμματέα Καπρίβην.

ΣΤΑΣΙΣ ΤΣΑΡΟΥ

Ο «Ν. Ελ. Τύπος» δημοσιεύει τηλεγράφημα, καθ' ό ο «Μικρός Πάρισινός» αναφέρει ότι ο Τσάρος, άμα μαθών την έπίσκεψιν του κόμητος των Παρισίων, υπέδειξε να παρακληθή ούτος όπως άπορήγη κατά τας συνδιαλέξεις αυτου προς τα μέλη της αυτοκρατορικής οικογενείας πσσαν νόξιν περί Γαλλίας, του κυβερνητικού αυτης ουστήματος και της πολιτικής.

ΡΩΣΙΚΑ ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΕΝ ΤΩ ΕΥΞΕΙΝΩ

Μετά τινας ήμέρας άρχονται τα ρωσικά γυμνάσια έν τω Ευξεινω, θα συμμετάσχη δ' αυτών και ό στόλος και ό στρατός της ξηράς. Έπτακισήλιοι άνδρες, έπιβαίνοντες τεσσαρων μεγάλων θωρηκτών και δύο καταδρομικών, θ' άποπειραθώσιν άπόβασιν εις Όδησσόν, τή βοήθειά του σ-ό

ξήλθη: — «Επιτρέψατέ μοι, παρακαλώ, παρετήρησεν ό κακούργος, να ρίψω έν βλίγμα επί της όδοϋ καθότι δεν θα ήτο άσφαλές δι' εμέ να φανή έξερχόμενον του σίκου μου άπομον έξωτερικού οίον το ίδιόν σας. Η άστυνομία άναμηνύεται ένίοτε εις τας ύποθέσεις μου και εζ' έλαχίστων άφορμών άρκεσκει να κρισολογή και να μοι γίνηται όληθρά.»

—Καλά, επανέλαθεν, άπό μετ' επιφυλάξεως ήνοιξε την θύραν και ήρενήσασε ταχέως. Δύνασθε, έκλαμπρότατε, να εξέλθητε χωρίς να με ένοχοποιήσετε. Είμαι εύχαριστημένος δι' ό,τι είδον, και' εθίλω να έκωρμηθώ παρέυθός της περιστάσεως,» ειπε καθ' εαυτον. Ο «έκλαμπρότατος» εξήλθεν, άλλ' ό Θωμαί, ό επικαλούμενος «έγγελος», δεν επανέκλεισε την θύραν έλαθεν άπόρρασιν τινα, ήτις, ως μετ' ου πολυ θα ιδώμεν, παρίσχε δυσάρεστα άποτελέσματα εις τον οδερματοπρόβατον.

—«Ε, ου Θωμαί! άνεχάζεν ούτος εκ του βίβου του έρμαρίου, άμ' ως εξήλθεν ό πελάτης. «Ανοιξόν λοιπόν εύθήη! είμαι καταστενοχωρημένος είω μίσα. —Σιγά, σιγά! κύριε Άμβρόσιε, όλίγην ύπομωγήν τέκνον μου» δεν είσαι και τόσο άσχημα έντός του κλωθού σου» περιμενε μόθον όλίγην ώραν έως ότου λάβω καιρόν ν' ακολουθήσω τά έγνη του πελάτου μου και θα επανέλθω να σε άποδώσω την έλευθερίαν. Τι διάβολο! είνε καλόν να γνωρίζη τις μί ποίν' έχει να κάμη,

λου των τεριπλοβόλων. Την Όδησσόν θα υπερασπίσωσι 16 χιλιάδες άνδρων, οίτινες θρείλουσι να κωλύσωσι την άπόδασιν ή άποκροσθωσιν αυτης εις τα σκάφη τους άποβάτας. Οί είδήμινες ατενίζουσι μετ' ενδιαφέροντος προς την έκδοσιν των γυμνασίων.

Ο ΚΑΗΒΕΛΑΝΑ ΥΠΟΔΙΚΟΣ

Ο γερουσιαστής Στέβαρτ, εις των αντιπροσώπων της πολιτείας Νεβάδας προύκειτο να προτείνη εις την γερουσίαν την εις δίκην παραπομπήν του προέδρου της δημοκρατίας της Αμερικανικής Συμπολιτείας Κλήβελανδ ως παραβιάσαντος το πένυμα του συντάγματος, διότι καταλύει την ανεξαρτησίαν του κοινοβουλίου, πειρώμενος να επιτύχη παρ αυτου δι' έξαναγκασμού την κατάργησιν του νόμου του Σέρμαν. Η πρότασις αυτη θεωρείται ως ένδειξις των προθέσεων των ιδιοκτητών των άργυρωρυχείων όπως παρακλώσωσι την περαιτέρω περί της καταργήσεως του νόμου του Σέρμαν συζητήσιν.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Κατά τα ύπό του Ιταλου άρχιτέκτονος Αρίγκου ύποβληθέντα σχεδιαγράμματα το σύνολον των κατασκευασθησομένων κτιρίων της έκθέσεως Κωνσταντινουπόλεως θα άπειτήση 134.000 λίτρας. Ωσαύτως δε άγγέλλεται ότι υπεβλήθησαν εις τα άνάκτρα τρία σχέδια, δι' ών τα κτίρια της έκθέσεως θα ώσιν όρατά εκ της Πόλεως, Χρυσουπόλεως και Διπλοκισίου.

Και ένώ έγλυφάζεν ούτω το θυμά του, έθετε ήρέμα έν τω θυλακίω αυτου το βελάντιον, όπερ ήγχε μετ' ήν επί της τραπέζης, έφριψεν επί των ώμων μέγα επανωρότιον, έκάλυψε την κεφαλήν του ύπερμεγέθους πλου και μη προσέχων πλέον εις τα παράπονα και τας άρας του συνενόησε του εξήλθε χωρίς να σβύση τον λίκνον, ουδ' να κλείση την θύραν.

Καθ' έβδόν ό Θωμαί έλεγε καθ' εαυτον τα εξής: «Κατέχεις το μυστικόν μου άνόητε Άμβρόσιε. Ναι, είνε αληθής, συνείδη εκ τύχης να το μάθης, άλλά περιμένε και θα ίδης. Ένω ήνογον την θύραν εις τον πελάτην μου διέκρινον άκριβώς εις τον άπέναντι φηγγίτην την σκιάν ένός των συναδέλφων σου, όστις άγνοεί, φαίνεται, ότι έχω το πλειοέκταμα να διακρίνω τους τοιούτου είδους ανθρώπους τόσο καλώς εις το σκοτός όσον και εις το φώς. Μετ' ου πολυ θα δεγθής έπίσκεψιν, ήν ουδ' φαντάζεσαι. —Ναι, κατέχεις το μυστικόν μου, άλλά, πριν ή το χρησιμοποιήσης προς βλάβην μου, πρέπει πρώτον να δώσης λοχριασμόν πώς εύρίθης κεχλεισμένος έντός του έρμαρίου σου. —Α, βεβαίως θα έχης πολλάς άπομεικίας σου ύποθέσεις έως ου λάθης καιρόν ν' άσχηληθής και περί των ίδιων μου.»

Και ένώ έμολογεί ούτω, ειρηνευόμενος τον έντιμον συναδέλφον του, ό κακούργος είχον άρκετά προχωρήσει βαίνων επί του άκρου των ποδών και φρονιζών πάντοτε να ρίπητ ζεζιά και άριστερά το βλίγμα, λίν έλησθόμην ή να

ΕΠΙΦΥΛΑΞΙΣ ΤΟΥ Ν. ΕΘΝΟΥΣ. Η ΠΡΩΤΗ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ ΚΗΛΙΣ.

Κατά μετάφρασιν εκ του Γαλλικού (ΥΠΟ Κ. ΓΕΡΟΔΕΜΟΥ.)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ ΔΡΑΜΑ ΕΝ ΝΥΚΤΙ ΚΕΦ. Α'. ΟΙ ΔΥΟ ΣΥΝΕΝΟΧΟΙ.

(Δυνάμει εκ του προηγουμένου φήλλου.) Μοι έμειλίτε περί άμοιβής, ήτις με εύαρεστί ύπερ το δέν. Σίς υπερευχαριστώ διά την ύπόχρεσίν σας. Άλλ' εάν τα πράγματα είνε ούτως, δεν θα επεθώμουν να επανέλθω παρέυθός εις αυτον τον σίκον. Αναμριδώς τούτο είνε μικροπρέπεια, άλλά τί τα δίλετε, έκαστος έχει τους λόγους του. Επιτρέψατέ μοι λοιπόν να σας ύποδείξω την μικράν δεξιαμένην του Ρόσσιο ως το καταλληλότερον μέρος, έν ώ δύνασθε να καταθήσετε κρύφα την εάμοιβήν. Μένετε ήσυχοι. Μετά ήμίσειαν ώραν θα ύπάγω να πλύω τας χείρας μου έν αυτην θυρίκων αυτάς μέχρις άγκώνος. Άρκει μόνον να την εύρω. —Κάλλιστα, βασιθήτη επί της άκριβείας μου. Έάν επιτύχη. —Και ένώ ό εκλαμπρότατος έμειλε να ε-

ΠΟΙΚΙΛΑ

ΤΟ ΠΟΔΗΛΑΤΟΝ.

Ο περιώνυμος Ιταλός φυσιολόγος και ανθρωπολόγος Παύλος Μιντιεργάτα είναι θερμός θαυμάσιος ποδηλάτης. Έρωτηθείς ποίαν ιδέα αν έχει περί του ποδηλάτου απήντησε: «Θραμβός της ανθρωπίνης διανοίας επί της αδρανείας της ύλης. Δύο τροχοί, οίτινες μόλις έγγιζουν το έδαφος, οίτινες θροιάζουν προς πτέρυγας ελαύνοντές σε μακράν, μακράν μετά κινήσεως λίγιγώδους μεθυστικής, άνευ του άνηλεούς ιδρώτος μαστιγουμένων ζώων, άνευ του μισητού κρότου κεντρικών μηχανών! Θαύμα ισσορροπίας, απλότητος και ελαφρότητος, ταχύτητος και κομψότητος. Ο άνθρωπος θέλων να γείνη άγγελος και μη έγγιζων πλέον το έδαφος. Ο Έρμης άκαστος έα του άρχαίου ελληνικού τάφου του και έμφανιζόμενος πρό ημών άκτος και ζωντανός, αυτό είναι το ποδηλάτον.»

ΔΥΝΑΜΙΣ ΧΑΛΥΒΟΣ ΚΑΙ ΔΙΘΟΥ.

Είς το τεχνολογικόν Μουσείον του έμπορίου εν Βιέννην έγινοντο πρό τινων ήμερών ένδει αφέροντα πειράματα μέ σκοπόν να εξακριβωθή ή σχετική άντοχή είς την πίεσιν του σκληρότατου χάλυβος και του σκληρότατου πετραδιού. Μικροί κύβοι, μετρούντες 39 εκατοστά του διακτύλου, σακρείου και χάλυβος υπεβλήθησαν είς την δοκιμήν. Ο σάκρερος διεσπάγη υπό βάρος 118 στατηρών, άλλ' ο χάλυψ άντίσχε μέχρι των 344 στατηρών. Περιέργον ήτο να παρατηρήση τις πως διεσπάγη ο χάλυψ. Έξεσπάγη με κρότον όμοιον κανονίου, καταθρομαματίσθη είς κόνην και εξέπευσε χιλιάδας συντριμματών προς πάσαν άιούθησιν, διατριπώντων και εισερχομένων ως βλήματα είς τας σάκρας.

ΚΑΤΑΣΒΕΣΤΙΚΟΝ ΥΓΡΟΝ.

Αναγινώσκον εν τή «Οδησώ» Βάρνης: Πληροφορούμεθα ότι Νικόλαος τις Φ. Μάσλωφ εκ της πόλεως Παναγιούργατος του νομού Τατάρ Πακιστανικού έρευνε ρευστόν τι το όποιον έχει την ιδιότητα να εδύνη λίαν ταχέως όχι μόνον άνημμένα άχυρα, ρύλλα και άλλα παρόμοια εύφλεκτα άντικείμενα, άλλα και οινόπνευμα, πετρέλαιον και άλλα όρυκτά και εύφλεκτα έλαια, ών ή άπόσβασις δι' άλλων μέσων έστι λίαν δύσκολος ή ιδιότης αυτή του ρηθίντος ρευστού τελείως άποδείχθη εκ των γενομένων πειραμάτων εν Σοφία και Παναγιούργατε υπό των άρχών.

μόνην φροντίδα του να την υπανδρεύση πριν ή στή μάνη ή ώρα του υστάτου χαιρετισμού του. Άλλή ή πολλή προς την Μαρίαν άφοσίωσις του εθάμβωσαν, όπως είπεν, την διάνοιάν του και επήλθε καιρός, καθ' έν ό γέρον ούτος δέν ήδύνατο να διαγνώση ενσργώς τά αισθήματα της κόρης. Άνευ της πατρικής ταύτης τυφλώσεως βεβαίως ό γέρον βή ήδύνατο να έννοήση ότι ή ήθική κατάστασις της Στέλλας είχε σημαντικώς μεταβληθή εντός όλίγων έδομαδών και ή ά ελεγεν: «Άγαπή, και ά επαγρυπνώμεν επ' αυτής.» Άλλ' ό γέρον ούδέν ένόησε και έπομένως ούδέν προέβλεπε. Και όμως ή νεαρή κόρη είχε μελλοντομρόν τινα, του όποιου ήγνώσε το όνομα και είς τον όποιον είχε πέραν έμπιστοσύνην, ούδαμού άλλου βρασιζομένη είμή μόνον είς τας ύποσχέσεις αυτού.

II.

Ο ήπότης κατώκει μετά της Στέλλας, ήτις πρό τινων μόνων μηνών είχαν εξέλθη του Μοναστηρίου, έν τινη των λαμπροτέρων της Δισβώνος Μεγάρων. Τά έξαρτήματα του οικοδομήματος τούτου, του άλλως τε προχρηστικού, περιελάμβανον εύρύχωρον τινα και λαμπρόν κήπον κατάρτον εκ σπανίων και ύπερπράνων δέντρων. Έκ του κεντρου αυτού εξέωστος έβλεπέ τις και εθαύμαζε τον έρημικόν του Τάγου ροών, ού διεσχιζον τά ύδατα εκάστην ώραν της ημέρας πολυάριθμα πολεμικά και έμπορικά σκάφη, επί των ιστών των όποιων έκυμαίνον ύπερπράγους όλων των έθην ή και ποικιλόχρως

ΦΡΙΚΩΔΗΣ ΣΥΡΜΟΣ.

Νέα μόδα, όσον παράδοξος τόσον και πρωτοφανής, άνεβάνη μεταξύ των νεαρών, πλουσιών και άβροδιαίων άμερικανίδων. Ήδη ή λευκή, λευκοτάτη έπίδερμις, προς διατήρησιν της όποιας εδωκανώντο τίσια κολλοποιήτα μωρεφικά προϊόντα, δέν θεωρείται πλέον του συρμού υπό των ιδιοτρόπων τούτων νεανίδων, αίτινες τούναντιόν προφρονώς στίζουσι τας άβράς αυτών ώλένας και τους μικύλους πόδας. Ένίσταται υπό την έπίδερμίδα ένδοκήν μελάνην διά του έν γρήσει παρά τή άγρίοισ τροπού ζωγράφουσιν επί των βραχιώνων και κνημιών ούτών διαφόρου: φαντασιώδεις και παράδοξους εικόνας, ένδοκίας θεότητος και τέρατα, σφίγγας, πτηνά κτλ. Ή στίξις χάρις είς τας προόδους του ηλεκτρισμού εκτελείται άνευ ούδός του ελαχίστου πόνου και μετά μεγίστης εύχερείας, ως όργανον δε αυτής χρησιμεύει ή υπό του Έδισσον έρευνηθείσα ηλεκτρική γραφίς. Χάρις τή έδιοτροπή ταύτη άνεπτύχθη εν Άμερικη νέον είδος βιομηχανίας και ήδη πολλοί επαγγέλονται την έντεχνην στίξιν των ανθρωπίνων σωμάτων, περιζήτητος όντες και πολλά κερδίζοντες.

ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΚΥΠΡΟΥ ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ ΤΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΥΠΟ Γ. Μ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ. ΕΚΔΟΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ ΓΕΝΟΜΕΝΗ ΕΠΙ ΤΗ ΒΑΣΕΙ ΤΗΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΣ ΑΝΟΓΡΑΦΗΣ.

Πωλείται άντι 2 1/2 γρ. εν τώ βιβλιοπωλείω του κ. Πολυδώρου Νικολαΐδου ένταύθα, εύρίσκειται δε και εν τοίς βιβλιοπωλείοις των κ. κ. Δ. Πετρίδου και Ε. Μιχαηλίδου εν Λευκωσία.

Υπεύθυνος

ΚΛΕΑΝΘΗΣ Ν ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ

ΤΥΠΟΙΣ ΦΙΛΑΚΑΛΙΑΣ.

σημαία. Είς το βάθος του όρίζοντος κατά την άριστερήν του ποταμού όθην έρρίνωσαν και καλυμμένοι ως υπό κυκνοβαρών άντιών οι τέρπνοι λορίσκοι, οίτινες περιέστειρον τον μεγαλοπρεπή Τάγον.

Τούτου έν το μέρος, ένθα ό γέρον ήπότης διήρχετο άταράχως τας ώρας του, άντατρέφων διά της φαντασίας μέχρι των ήμερών της νεότητός του, και προπαρρησιαζών ένυπνόν είς θάνατον άξιον του έντίμου και ήρωικού αυτού βίου.

III.

Τή πρώην μετά την νύκτα, καθ' ήν ό Θωμαΐ έλάμβανεν άπάναντι του λογαριασμού του τό θαλάστιον του εικλαμπροτάτου δια τό εγκλημα, όπερ έπεσορτίσθη να διαπραχθή, ή Στέλλα μετά τινας φίλης της καθήμενη ή μία παρά την άλλην επί ήρωτικού ιδωλιού έρεϊζομένου επί γρηναίας κίδρου, ήν ό γέρον ήπότης απέκλιε τό καλλίτερον δένδρον του κήπου του, έψηθίζον συνδιαλεγόμενα μετά της σενής εκείνης οικειότητος και της συνεσταλαμίνως και γλυκείας φωνής, αίτινες προσοίδουσι τίσια θέληγερά και τόσην χάριν είς τας έκμυστηρεύσεις, άς άμοιβαίως ποιούνται αι νεαράί κόραι.

Ή Στέλλα ούσα δεκαεπταετής είχεν άνάστημα όλίγον τι χαμηλόν και λεπτορούς, του όποιου ή ευκαμψία έδιδεν είς τας ελαχίστας αυτής κινήσεις κομψότητά τινα χαριστάτην. Το πρόσωπόν της ήν είχε την σφαιρικήν εκείνην

ΒΙΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

ΓΑΙΑΝΘΡΑΚΕΣ ΠΡΩΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

έκρομισθισαν έσγάτως ένταύθα και πωλούνται είς συγκαταβατικώς τιμάς.

Οι έπίθυμούντες άπευθυνθήτωσαν είς τό έν Λάρνακι πρακτορείον της έταιρείας Prince Line.

ΝΕΟΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΕΝ ΛΑΡΝΑΚΙ

Έν τή κατά την όδόν «Ήξερρό» οίκία της Κας Αύγουστάς Κ. Χαλαμπίδου ήνεύχθη νέον ξενοδοχείον υπό την διεύθυνσιν της ιδιοκτητριάς, ένθα οι προσερχόμενοι δύνανται να εύρίσκουσι δωμάτια ύπνου λίαν εύρύχωρα και εύάερα. Το ξενοδοχείον τούτο θα διακρίνη άκρα καθαριότης και έκτακτος περιποίησις, διό οι πελάται έστωσαν βέβαιοι, ότι θα μένωσι καθ' όλα εύχαριστημένοι.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Η ΦΙΛΑΚΑΛΙΑ

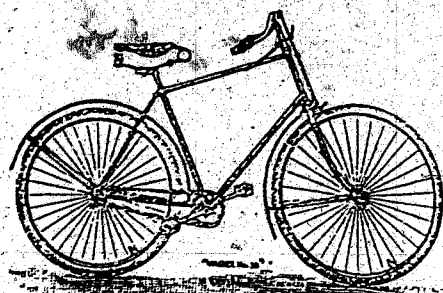
Έν τώ τυπογραφείω ήμών γίνεται πάσα τυπογραφική έργασία μετά πάσης της δυνατής φιλοκαλίας είς τιμάς λίαν συγκαταβατικώς, οίον: έτικέτα, καπνού, έντοικιαστήρια, γεωστικά γραμμάτια, ναυλοσυμφωνητικά, δηλωτικά Τελωνείου, διπλώτυπα, φορτωτικά κλπ.

άγνόητα και σγρό, πάντοτε ψυχρόν του κλασικού τύπου, άλλ' έρρίνετο άναζωπορούμενον υπό της μεσημβρινής εκείνης έκφράσεως, της Ιδανικής, έρ' ής άντανακλώνται και αι ελαχίσται έντυπώσεις της ψυχής. Οτι όμως έδιδεν είς την κόρην ταύτην θέληγερτα άπαράμιλλα ήτο τό γρητευστικόν του βλέμματός της. Οι μαύροι, ώραι και ύγροι αύτης όφθαλμοί έξέσραζον γαλήνην τσαούτων γλυκειάν, βαθείαν και συμπληθητικήν, ώστε και ή μάλλον άτάραχος καρδιά ήθελε θορηθθή υπό την θωπυσιτικήν αυτών αίγλην.

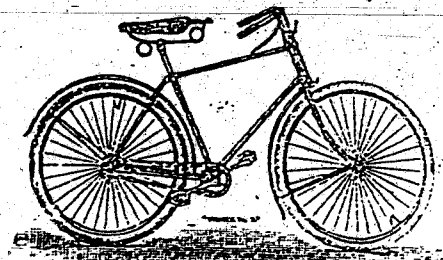
Και ή έτέρα ήτο έπίσης ώραια, άλλα τό κάλλος αυτης ήτο έπιβάλλον και άυστηρόν. Οι κωνοκοί και λεπτορούς του προσώπου αυτης τύποι είχαν βεβύθητά τινα, ήτις εκ πρώτης όψεως ένέπνευσ τον σεβασμόν. Επί του προσώπου της έβασίλευεν άλλως τε γαλήνια τις θλίψις. Είχεν ώραιούς κυκνούς όφθαλμούς και διαυγείς, οίτινες απέκαλυπον ψυχρήν ύποστάσαν ήδη την δοκιμασίαν αυτης και καρδίαν καλώς γνωρίζουσαν να φυλάξη εν άνάγκη τό μυστικόν της. Είχεν άνάστημα ύψηλόν και μεγαλοπρεπέ, αι δε χείρες της θελακτικαί, άν και όλίγον ισχναί. Η φυσιογνωμία της ένέφαινε μίαν των γυναικίων εκείνων, αίτινες δύναται τά πάντα να ύποστανή χωρίς ούδέν παράπονον να έκφέρωσιν. Ήτο μόλις κατά δύο έτη μεγαλύτερα της Στέλλας και ώνομάζετο Αικατερίνη δε Βακωνάλλα.

Άφού επί μικρόν περιεστράφη μεταξύ αυτών

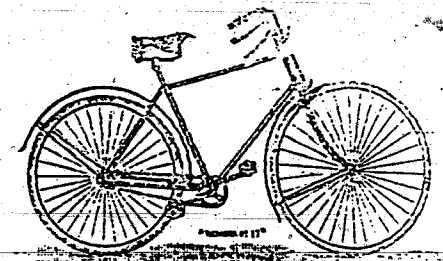
ΠΟΔΗΛΑΤΑ

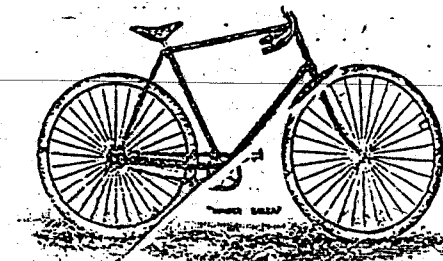
HUMBER

ΤΑ ΣΤΕΡΕΩΤΕΡΑ

ΤΑ ΚΟΜΨΟΤΕΡΑ

ΤΑ ΕΥΘΗΝΟΤΕΡΑ

ό λόγος επί διαφόρων ζητημάτων και είδη επί εκείνου, είς ό άρέσκοντα να ένδιατριβώσι πλεόντερον αι νεαράί κόραι, ή Στέλλα ήτις άλλη λοιδόδοχος είχεν αισθανθή ριπτόμενην επ' αυτης τό τρυφερόν και έρωτηματικό βλέμμα της Αικατερίνης, ει και είχε σφοδράν έπίθυμιαν ν' άνοιξη την καρδίαν αυτης προς την φίλην της, ούχ ήτοον δέν ήδύνατο να προσθή είς τούτο, αισθανομένη υπερέβλουςαν συστολήν, ήν δέν ήδύνατο να υπερικήση και εκείνην την ώραν. Ίνα λοιπόν άναγκάση την φίλην της, όπως αυτη πρώτη τή κάμη νύκιν του προσφιλοϋς της θέματος, περιεστράφη τον λόγον τεχνιέντως ως εξής:

—Είδες τον πάππον μου Αικατερίνη μου σήμερον; ήρώτησεν ή Μαρία.

—Βεβαίως έσπευσε ν' άπαντήση αυτη. Τω προσέφερον τά σίθη μου πριν ή σε συναντήσω. Και θι ήμην λίαν άγνώμων να τον λημονήσω άφού τόσον με άγαπή!

—Άληθώς Αικατερίνη δέν είμαι τόσον βεβία περί τούτου, άλλα μοι φαίνεται, ότι κατ' αυτας ίκανώς άπησχόλησεν έαυτόν δια σέ.

—Έ, καλά, υπέλαβε ή έτέρα, θέλεις τώρα να με χλευάσης.

(Άκολουθεί.)